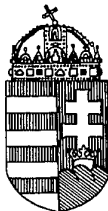

(19) Országkód:

HU

**MAGYAR
KÖZTÁRSASÁG**

**ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL**

SZABADALMI LEÍRÁS

(11) Lajstromszám:

209 815 B

(21) A bejelentés száma: 889/90
(22) A bejelentés napja: 1990. 02. 21.
(30) Elsőbbségi adatok:
0397/89 1989. 02. 22. AT

(51) Int. Cl.⁵
A 63 C 9/08

(40) A közzététel napja: 1991. 11. 28.
(45) A megadás meghirdetésének dátuma a Szabadalmi
Közlönyben: 1994. 11. 28. SZKV 94/11

(72) Feltaláló:

Rohrmoser, Alois, Wagrain (AT)

(73) Szabadalmas:

VARPAT Patentverwertungs Ag., Littau (CH)

(74) Képviselő:

S.B.G. & K. Budapesti Nemzetközi Szabadalmi
Iroda, Budapest

(54)

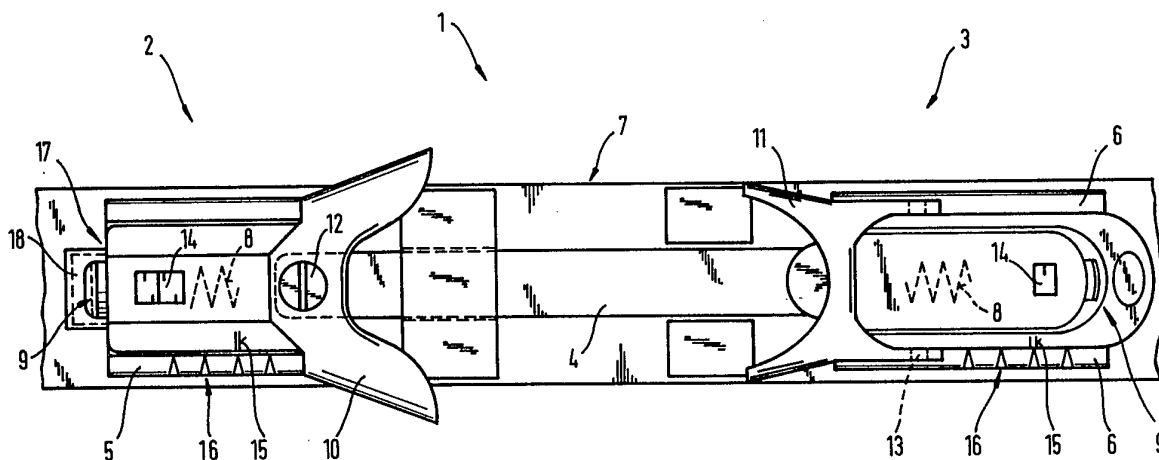
Síktetés elülső és/vagy sarokrögztítő kioldószerkezettel

(57) KIVONAT

A találmánytárgya síktetés (1), melynek első és hátsó pofája (2, 3) és ezekkel egyesített, különböző kioldóerőre beállítható kioldószerkezete (8); a síléchez (7) oldhatóan rögzített, az első és hátsó pofához tartozó hosszanti megvezetője (5, 6); valamint az első és hátsó pofával összekötött, ezek szerelőfelületére merőlege-

sen rugalmasan deformálható, de húzásnak ellenálló összekötőeleme (4) van.

Lényege, hogy az első pofa (2) és/vagy a hátsó pofa (3) az első pofa (2) hosszanti megvezetőjében (5) és/vagy keresztvezető szerkezetben való rögzítésére alkalmas rögzítőszerkezettel (17) van ellátva.

1. ÁBRA

A leírás terjedelme: 14 oldal (ezen belül 6 lap ábra)

HU 209 815 B

A találmány tárgya síkötés, melynek első és hátsó pófája és ezekkel egyesített, különböző kioldóerőre beállítható kioldószerkezete; a síléchez oldhatóan rögzített, az első és hátsó pófához tartozó hosszanti megvezetője; valamint az első és hátsó pófával összekötött, ezek szerelőfelületére merőlegesen rugalmasan deformálható de húzásnak ellenálló összekötőeleme van.

Ismeretese DE 3 109 754 sz. szabadalmi leírásból olyan síkötés, amelynél az első pofa ill. a hátsó pofa a síléccel elmozdulást kizáró módon összekötött hosszanti megvezetőhöz viszonyítva eltolhatóan van elhelyezve. Ezen túl ezen síkötés első pófája és hátsó pófája egy összekötőelem által egymással csuklósan össze van kötve. Az első pofa továbbá egy együttes rögzítőszervezettel mind a hosszanti megvezetővel összekötött reteszlelőlethez, mind az összekötőelemhez viszonyított helyzetében beállítható. A rögzítőszervezet egy olyan rögzítőcsapjának kicsavarása által, mely az első pofa menetében egy szerelőfelületre merőlegesen állítható, az első pofa mozgása az összekötőelemmel való rögzítése mellett oldható, így az összekötőelem által összekapcsolt első és hátsó pofa a síléc hossz tengelye mentén állítható. Amennyiben az első, ill. hátsó pófából álló síkötés elérte új helyzetét a sílécen, a rögzítőcsap becsavarásával ott rögzíthető. Ha ezzel szemben az első pofa helyzetét az összekötőelemhez viszonyítva kell változtatni, akkor a rögzítőcsap hosszanti megvezetőből való oldása után az első pófát az összekötőelem mentén elhúzzák, majd új viszonylagos helyzetében az összekötőelemre újból feltűrik, majd az összekötőelemhez viszonyított új helyzetében a hosszanti megvezetőbe újból betolják.

Hogy az első, ill. hátsó pofa és az összekötőelem relatív helyzete közti állíthatóságot egyszerűsítsék, a hátsó pofa az összekötőelemen magassági irányban jätékmentesen állítható egy hosszanti megvezetőben eltolva, miközben az összekötőelemen egy fogasléc ill. sorban egymás mögött elhelyezett kimunkálások vannak, melyek távolságai lényegében megfelelnek egy állítócsavar menetemelkedésének. Az állítócsavar a hátsó pofa házában elforgathatóan van csapágyazva. Az állítócsavar elforgatásával a hátsó pofa a síléc hosszirányában az összekötőelemhez viszonyítva állítható. Ezáltal beállítható egy távolság az első pofa és a hátsó pofa között, valamint egy megfelelő előfeszítés ezen pófák és a sícipő között.

Az EP 84 324 sz. szabadalmi leírás olyan megoldást ismert, amelynél az első pófán annak felső oldalán túlnyúló forgóemelyű található. Ez az első pofa hátsó pófából távolabbi homlokoldalán levő, a szerelőfelülettel párhuzamos, a síkötés hossz tengelyére keresztirányú tengely körül elforgatható. A forgóemelyűn továbbá egy nyúlvány van, mely az első pofa hátsó pófával ellentétes irányú elforgatásakor egy forgókarba alulról benyúlik. A forgókar az első pofa felső oldalán felfekvő helyzetébe rugós előfeszítés hatására egy reteszlelőlethez van szorítva, így egy rögzítőcsap benyomódik a reteszlelőléc kimunkálásaiba, ezáltal az első pofa síléchez viszonyított hosszirányú helyzete rögzített. Ha azonban a forgóemelyűt előre fordítják, a

retesz kiakad a reteszlelőlecből és az első pofa a reteszlelőlethez viszonyítva szabadon eltolható.

A találmány célja olyan síkötés kialakítása, mellyel az első és hátsó pofa rögzítése különböző helyzetekben egyszerűsödik.

A kitűzött célt olyan tárgyi kialakítással érjük el, hogy az első pofa és/vagy a hátsó pofa az első pofa hosszanti megvezetőben és/vagy keresztvezető szerkezetben való rögzítésére alkalmas rögzítőszervezettel van ellátva. A találmány szerinti megoldással meglepő egyszerű módon biztosítható az első, ill. hátsó pofa középhelyzete, és/vagy a síléc hossz tengelyéhez viszonyított bármely tetszőleges helyzete.

Célszerűnek bizonyult a találmány szerinti síkötés olyan kiviteli alakja, hogy az első pofa és/vagy a hátsó pofa hosszanti megvezetőben eltolhatóan van elhelyezve. Ezáltal az egyes beállítási folyamatok az első, ill. hátsó pofa pontos központosítása mellett lehetségesek.

Egy előnyös kiviteli alak szerint a hosszanti megvezető egy része reteszlelőlécként van kiképezve, vagy reteszlelőléccel van összekötve, amely egy előnyösen a rögzítőszervezet reteszlelőlethez merőlegesen állítható reteszéhez van hozzárendelve, mely retesz egy excentercsapként szolgáló működtetőszerv által egy a reteszlelőléc egy kimunkálásába benyúló reteszlelő helyzetből egy kioldó helyzetbe van mozgatva. Így egyszerű és üzembiztos rögzítést nyerünk kevés mozgó alkatrészrel, miáltal a síkötés nagyon különböző hőmérsékleti viszonyok között is kifogástalanul működik.

További előnyös megoldás szerint a rögzítőszervezet reteszlei a hosszanti megvezetővel párhuzamos forgókaron vannak elhelyezve, mely az első, ill. hátsó pófában egy ezek szerelőfelületével párhuzamos, a hosszanti megvezető hosszirányára merőleges forgástengely körül, lényegében a szerelőfelületre merőlegesen állíthatóra van kialakítva.

Jól bevált a gyakorlatban az olyan megoldás, hogy a forgástengely a sícipő tartószervezete felőli oldalon, az excentercsap pedig az első ill. hátsó pofa tartószervezetétől távolabbi oldalon, a hosszanti megvezető hosszirányával párhuzamosan van elhelyezve. Ezáltal a működtetés különösen az első pofa hátsó pófától távolabbi oldaláról lehetséges.

Egy további célszerű kiviteli alak szerint a forgókar az excentercsap szerelőfelülettől távolabbi oldalára fel van fektetve, és egy rugószervezettel, példaképpen rugalmas műanyagból ill. gumiból készült rugóelemmel a reteszlelőléc irányába elő van feszítve. Így az excentercsap elfordításával be, ill. kiretészelés válik lehetővé, és a retesz valamint a reteszlelőléc kimunkálásának nem pontos fedésekor a rugószervezet által kifejtett előfeszítés már kis relatív elmozdulás hatására beugrasztja a reteszt a reteszlelőléc egy kimunkálásába.

Előnyösnek bizonyult továbbá az olyan kiviteli alak, hogy a forgókar egy a szerelőfelületre megközelítőleg merőleges jelzőcsappal össze van kötve, mely a forgókar reteszelt helyzetében az első pofa felső oldalára felfekvően, kioldott helyzetében pedig a felső oldalon túlnyúlóan van elhelyezve. Ezáltal a síző számá-

ra külső szemrevételezéssel azonnal látható, hogy az első pofa reteszelve van-e, vagy sem.

Lehetséges azonban olyan megoldás is, hogy az excentercsap az első pofában elforgathatóan van csapágyazva, és nyílással ill. hatlapú fejjel van ellátva, miáltal a működtetés szokásos szerszámmal, szükség esetén egy késsel is lehetséges.

Egy további célszerűen megválasztott kiviteli alak szerint a forgókar egy laprugó, melynek a tartószerkezethez közelebb eső vége az első pofa házában rögzítőeszközzel, példaképpen szegeccsel van rögzítve, míg az excentercsap felőli végén egy derékszögben az első pofa felső oldala felé irányuló szár van, amelyen egy az excenterhajtás excentercsapjának befogadására alkalmas, a szerelőfelülettel párhuzamos ovális furat van kiképezve. Ezáltal az excentercsap és a reteszelőlécc véletlenszerű szétkapcsolódása kizárt.

Előnyösnek bizonyult továbbá az olyan kiviteli alak, hogy az első és hátsó pofa közti összekötőelem ill. forgóemelytű a hosszanti megvezetőben magassági és oldalirányú értelemben meg van vezetve, és a rögzítőeszköz forgókarja valamint a hosszanti megvezetőben ugyancsak oldal- és magassági irányban megvezetett első pofa között van elhelyezve, miközben a rögzítőeszköz forgókarjának az összekötőelemmel ill. forgó emelytűvel átellenes oldalán egy a sílécvel összekötött reteszelőlécc van elhelyezve, a forgókaron mind az első pofa irányába, mind a reteszelőlécc irányába kinyúló reteszként szolgáló rögzítőcsap van elhelyezve, továbbá a forgókar az excentercsappal össze van kapcsolva.

További célszerű megoldás szerint a keresztvezető szerkezetének egy forgástengely körül elforgatható, a sícipőt rögzítő tartószerkezete van, mely egy vezetőfelületnek szembenfekvő oldalán egy nyomólappal van ellátva, ami egy rugószerkezet közbeiktatásával a tartószerkezethez van rögzítve. Ezáltal a tartószerkezet középső helyzete csekély, a síkötés hossz tengelyére keresztben ható kitérítő erőnél is játégmentesen megmarad, és a rugalmas tompító mozgás csak akkor lép fel, ha ennél az előre beállított erőértéknél nagyobb lép fel.

Jól bevált a gyakorlatban az olyan megoldás, hogy a vezetőfelület nyomólap felőli oldalán gomba- ill. gömbsüvegszerű reteszelőelemek vannak rögzítve, melyek páronként az első pofa hossz tengelyére szimmetrikusan vannak elhelyezve, és amelyek a tartószerkezet hosszanti középtengelyre szimmetrikus helyzetében a nyomólap kimunkálásaiba benyúlóan vannak kialakítva. Azáltal, hogy az első pofa hossz tengelyének mindkét oldalán több reteszelőelem van, az első pofát null helyzetben megtartó erő előre meghatározható, illetve mindkét irányban azonos nagyságú hatásos erő van kifejtve.

Célszerűnek bizonyult továbbá az olyan kiviteli alak, hogy a síkötés rugószerkezete egy első pofa háza és a nyomólap között elhelyezett, a nyomólap síkjára merőlegesen rugalmasan alakítható műanyag ill. gumi rétegből van, miáltal a nyomólap egyenletes alakváltozása és alátámasztása folytán egyenletes kioldóerőt biztosíthatunk.

Lehetséges továbbá olyan megoldás, hogy a nyomólap beállítóeszköz segítségével beállítható előfezsítésű csavarrugók ill. laprugók közbeiktatásával van az első pofa házában megtámasztva. Így a nulla helyzetbeli tartóerő egyszerűen változtatható.

További célszerűen megválasztott kiviteli alak szerint a síkötés tartószerkezete saját állítómű segítségével az első pofa házától függetlenül az első pofa szerelőfelületére mintegy merőleges irányban állítható. Ezáltal a sícipő magasság-, és talpvastagság különbségei egyszerűen kiegyenlíthetők anélkül, hogy az első, ill. hátsó pofa kioldószerkezete hátrányosan megváltozna.

Előnyösnek bizonyult továbbá, hogy a síkötés első és/vagy átsó pofája a síléc hossz tengelyével párhuzamos hosszanti megvezetőben eltolhatóan van rögzítve, és egy a házban elforgathatóan csapágyazott csavarorsóval össze van kapcsolva, melynek menetei egy reteszelő ill. fogaslécbe benyúlóan vannak kialakítva, valamint a csavarorsó egy zárómű által kialakított állítóeszközzel össze van kapcsolva. Ezáltal a síkötés és a síléc között kényszerműködtetésű relatív állítási lehetőséget biztosítunk.

Lehetséges továbbá olyan megoldás is, hogy a síkötésnek a záróműhöz szolgáló működtetőszerve és/vagy síbóhoz illeszkedő, felvevőnyílással ellátott átkapcsolószerkezete van. Ennek folytán a reteszelőmű működtetése a sízó álló helyzetében lehetséges, és így lesiklás közben a pályaviszonyok függvényében a megfelelő átállítás lehetséges.

A találmányt az alábbiakban célszerű példaképpen kiviteli alakok kapcsán, a csatolt rajzra való hivatkozással ismertetjük részletesebben, ahol az

1. ábra egy sílécra szerelt síkötés felülnézete egyszerűsített ábrázolásban, a
2. ábra a síkötés első pofájának függőleges metszete egyszerűsített ábrázolásban, a
3. ábra egy síkötés első és hátsó pofája közti rögzítőeszközének további kiviteli alakja oldalnézetben, részben metszetben egyszerűsítetten ábrázolva, a
4. ábra a 3. ábra IV-IV irányú metszete, az
5. ábra egy síkötés első és hátsó pofái találmány szerinti további kiviteli alak szerinti rögzítőeszközének oldalnézete metszetben, vázlatosan ábrázolva, a
6. ábra az 5. ábra VI-VI irányú metszete, a
7. ábra egy első ill. hátsó pofa állítóeszközének oldalnézete részben metszve, egyszerűsített ábrázolásban, a
8. ábra a 7. ábra VIII-VIII irányú metszete, a
9. ábra egy találmány szerinti keresztvezető szerkezettel ellátott síkötés első pofájának oldalnézete részben metszetben, egyszerűsített ábrázolásmódban, a
10. ábra a 9. ábra szerinti keresztvezető szerkezet vezetőfelületének felülnézete, s végül a
11. ábra egy síkötés első pofája további kiviteli alakú találmány szerinti keresztvezető szerkezetének oldalnézete részben metszve, erősen egyszerűsített ábrázolásban.

Az 1. ábrán egy 1 síkötés látható, mely 2 első pofából, 3 hátsó pofából, és a kettő közti 4 összekötőelemből áll. A vázolt kiviteli alaknál mind a 2 első pofa, mind a 3 hátsó pofa egy 5 ill. 6 hosszanti megvezetőben eltolhatóan van rögzítve. A 7 síléc hosszanti irányában vagy a 2 első pofa vagy a 3 hátsó pofa szilárdan rögzítve van, míg a vele szembenfekvő másik pofa a 4 összekötőelemen megtartva az 5 vagy 6 hosszanti megvezető által vezetve szabadon eltolható.

Mind a 2 első pofa, mind a 3 hátsó pofa 8 kioldószerkezettel van ellátva, melyek egy-egy 9 beállítószer-ven előre beállított kioldóerő túllépésekor a 2 első pofán és a 3 hátsó pofán a sícipőt rögzítő 10 ill. 11 tartószerkezeteket oldják. A 8 kioldószerkezet oldása után a 10 tartószerkezet egy 12 forgástengely körül a 2 első pofa szerelőfelületével párhuzamos síkban szabadon elfordul, míg a 3 hátsó pofa 11 tartószerkezete egy vízszintes 13 keresztengely körül fölfelé billen el, és ugyancsak szabaddá teszi a sícipőt. A beállítási- és kioldóerő ill. kioldószerkezet ellenőrzése céljából mind a 2 első pofán, mind a 3 hátsó pofán 14 kijelzők vannak elhelyezve. A 2 első pofa és 3 hátsó pofa továbbá egy 15 jelöléssel van ellátva, mely az 5, 6 hosszanti megvezetőkön elhelyezett 16 helyzetjelzőkkel együttműködik. A 15 jelölés 16 helyzetjelzőhöz viszonyított elállítása céljából egy 17 rögzítőszerkezetet oldunk egy 18 állítószer-ven. Ezáltal példaképpen oldódik a merev kapcsolat az 5 hosszanti megvezető és a 2 első pofa között, és a 2 első pofa a 4 összekötőelem által a 3 hátsó pofát magával vevő a 7 síléc hosszirányában áthelyezhető. A 18 állítószer-ven működtetésével az 1 síkötés a 17 rögzítőszerkezet segítségével a 16 helyzetjelzővel összhangban új helyzetében rögzíthető.

A 2. ábra egy 17 rögzítőszerkezetet ábrázol, mellyel egy 2 első pofa, de akár 3 hátsó pofa is a 7 síléc-hez rögzíthető. E célból a 17 rögzítőszerkezethez egy 5 hosszanti megvezető tartozik, melynek 7 síléc felőli oldalán egy 19 reteszelőléc van elhelyezve. Természetesen olyan megoldás is lehetséges, hogy ezt a 19 reteszelőlécet az 5 hosszanti megvezető 7 síléc-vel összekötött alaplemeze alkotja. Ehhez a 19 reteszelőlé-chez egy 20 forgókar van hozzárendelve, mely a 2 első pofa 22 házának 22 furatában rögzített 21 excenterhaj- tás segítségével magassági irányban a szagatottan jel- lölt helyzetig állítható. A 20 forgókar a 21 excenterhaj- tással ellenkező végén a 22 házban egy 24 forgástenge- lyen van csapágyazva. A 20 forgókar teljes vonallal jelölt helyzetében egy a 20 forgókarral összekötött, például összecsaparozott vagy összeszegecselt 25 re- tesz beakaszódik a 19 reteszelőléc 26 kimunkálásaiba.

A 21 excenterhaj- tás elfordításával egy 27 excenter- csap elfordul. Ez az elfordulás példaképpen létrehozha- tó egy a 21 excenterhaj- tás 28 nyílásába behelyezett csavarhúzóval. Ezen elfordulás által a 27 excentercsap- ra felfekvő 20 forgókar a szagatott vonallal jelölt helyzetbe emelkedik, és a 25 retesz kilép a 19 retesz- előléc 26 kimunkálásaiból. Amennyiben ez megtörtént, a 2 első pofa elmozdítható a 7 síléc-hez viszonyítva, és az 1 síkötés a 2 első pofa 30 tartószerkezetébe beszorí- tott 29 sícipővel együtt a 7 síléc hosszirányában áthe-

lyezhető. Ha a 2 első pofát a kívánt mértékben átállítot- tuk, a 21 excenterhaj- tást újra kiindulási helyzetébe forgatjuk, így a 25 retesz beakad a 19 reteszelőléc egy 26 kimunkálásába, miáltal a 2 első pofa a 7 síléc-hez képest rögzítve van.

Annak megállapítása céljából, hogy a 25 retesz beakadt-e az egyik 26 kimunkálásba, és a 2 első pofa a 7 síléc-hez képest rögzítve van-e, lehetséges a 20 forgó- kart egy 31 jelzőcsappal összekötni, mely a 20 forgó- kar felemelt, szagatott vonallal jelölt helyzetében a 2 első pofa 32 felső oldalán túlnyúlik. Ezáltal az 1 síkötés használója azonnal látja, hogy a 2 első pofa még nincs reteszelve, és a 7 síléc valamint a 2 első pofa közti viszonylagos kis elmozdítással elérheti, hogy a 25 retesz a 19 reteszelőléc egyik 26 kimunkálásába beugorjon. Ezen reteszelőlés elősegítése, valamint annak megakadályozása céljából, hogy a sízés közbeni rázkódások és lengések közben a 25 retesz a 26 ki- munkálásból kiugorjon, a 2 első pofa 22 háza és a 20 forgókar közé egy 33 rugószerkezet van helyezve, mely példaképpen egy rugalmasan alakítható gumi- vagy műanyaglapból, vagy hasonlóból áll.

Azért, hogy a 29 sícipő 7 síléc-hez ható eltolhatósá- gát elősegítsük, a 2 első pofát és 3 hátsó pofát összekö- tő 4 összekötőelem 34 görgőkön, vagy súrlódást csök- kentő görgőszerű 35 dudorokon van megámasztva. Az ilyen 34 görgők vagy 35 dudorok megkönnyítik az 1 síkötés állítását bekapcsolt 29 sícipőnél. Ezen túlmenő- en a 2 első pofa 30 tartószerkezeténél egy a 4 összekö- tőelemen hídszerűen átnyúló 36 tartólap van elhelyez- ve. Ennek a 7 síléc felőli homloklapján súrlódást csök- kentő 34 görgők vagy 35 dudorok vannak kialakítva.

A 17 rögzítőszerkezet 3. és 4. ábrán vázolt kiviteli alakjánál egy 27 excentercsap egy 37 ovális furatban van megvezetve, mely egy 39 forgókar egyik 38 szárá- ban a 7 síléc- re keresztirányban állíthatóan van rögzít- ve. A 39 forgókar rugós kengyelként van kialakítva, és példaképpen egy rozsdamentes rugólemezből áll, mely egyik végén egy 40 rögzítőeszközzel, például csavarral vagy szegeccsel a 2 első pofa 22 házában van rögzítve. A 21 excenterhaj- tás elfordításával a 27 excentercsap mind magassági irányban, tehát a 2 első pofa 41 szere- löfelületére merőlegesen, mind a kötés hossz- tengelyére keresztirányban elmozdul. Ezt a keresztirányú mozgást a 37 ovális furat felveszi. Egyidejűleg a 27 excenter- csap függőleges állításával a 39 forgókar a folytonos vonallal rajzolt helyzetéből kiemelkedik, és a 25 retesz kilép a 19 reteszelőléc 26 kimunkálásaiból. Ezáltal a 2 első pofa az 5 hosszanti megvezetőben szabadon állí- tható. Ha a 27 excentercsapot kiindulási helyzetébe visszaállítjuk, úgy a 25 retesz egy rugalmas, a 7 síléc irányába ható előfeszítés alatt áll, és egy 26 kimunká- lásba önmagától beugrik. Amennyiben a 25 retesz a 19 reteszelőléc- en két 26 kimunkálás közé esik, akkor a reteszelés a 2 első pofa és a 7 síléc közti rövid relatív elmozdítással működtethető.

Hogy a síző ilyen esetben is egyértelműen láthassa, hogy a 2 első pofa rendeltetésszerűen rögzítve van-e, a 39 forgókar összekapcsolható egy vázlatosan ábrázolt 31 jelzőcsappal.

Különös jelentőséggel bír az a tény, hogy ha az ovális furat ily módon van kiképezve, akkor az egyidejűleg a 27 excentercsap ütközőjéül is szolgál. Mint a 4. ábrából látható, az excentercsap mindenkor a felső és alsó holtpontra át van mozgatva. A felső holtpont átlépésekor a 39 forgókar a benne rejlő rugóerő által a 7 síléc irányában húzóerőt gyakorol, mely az excentercsapot a 37 ovális furatban oldalirányba igyekszik tolni. Ez az ovális furat vége miatt nem lehetséges. Annak megakadályozása végett, hogy ez a 39 forgókar oldalsó deformációjával mégis bekövetkezzen, ez mindkét oldalról meg van vezetve. Hasonló módon van a 39 forgókar alsó véghelyzetében rögzítve, hogy a 25 retesz a 19 reteszleléc kimunkálásából ne lépjen ki. Ezt a mozgást a 37 ovális furat hossza korlátozza. A műanyagház rugalmassága erős rugóként hat. Ez járulékosan hat a 27 excentercsap legfelső és legalsó helyzetében a holtpont legyőzéséhez.

Az 5. és 6. ábrán egy 2 első pofa olyan 17 rögzítőszerkezete látható, amelynél egy példaképpen a 3. ábra szerinti, 27 excentercsappal összekötött 39 forgókaron két ellenkező irányba kinyúló 42 ill. 43 rögzítőcsap van elhelyezve. A különösen rugóanyagból, példaképpen rugóacélból előállított 39 forgókar hasonlóan a 21 excenterhajtáshoz, egy a 4 összekötőelemmel összekötött 44 házban van elhelyezve. A 27 excentercsap ellentétes irányú forgatásával vagy a 42 rögzítőcsap, vagy a 43 rögzítőcsap eltávolodik a hozzárendelt 45, 46 reteszlelécetől. A 46 reteszleléc a 2 első pofa 22 házában, a 45 reteszleléc a 40 rögzítőeszközzel, példaképpen csavarokkal a 7 sílécen van elmozdulásmentesen rögzítve.

A 4 összekötőelem a 39 forgókar és a 46 reteszleléc között van átvezetve, miközben a 4 összekötőelemen egy 47 furaton át a 43 rögzítőcsap áthatol. Miután a 48 szimmetriatengelyre vonatkoztatva mindkét 42, 43 rögzítőcsap ugyanazon oldalon van elhelyezve, a 27 excentercsap 45 reteszleléc irányú állításával ill. forgatásával a 43 rögzítőcsap a 46 reteszlelécéből kilép, így a 2 első pofa a 4 összekötőelemhez és a 4 összekötőelem által rögzített hátsó pofához viszonyítva a síléc hosszanti irányában szabadon állítható. Az igényelt helyzet kiválasztása után a 27 excentercsapot a 6. ábra szerinti szaggatott helyzetéből, a teljes vonallal jelölt helyzetbe állítjuk, amelynél a 37 ovális furat vízszintes helyzetű. Ezáltal a 2 első pofa a 4 összekötőelemhez és a 7 síléchez viszonyítva újra egyértelműen rögzített.

Ha azonban a 2 első pofából és 3 hátsó pofából álló teljes síkötést akarjuk a 7 síléchez viszonyítva eltolni, akkor a 27 excentercsapot a pontvonallal jelölt helyzetbe fordítjuk, és a 42 rögzítőcsap kilép a 46 reteszlelécéből. Ezáltal a 2 első pofa a 4 összekötőelem által tartott 3 hátsó pofával együtt a 7 síléchez viszonyítva relatív eltolható, és új helyzetében a 43 rögzítőcsappal a 27 excentercsap teljes vonallal jelölt helyzetbe való visszaállításával újra rögzíthető.

A 7. és 8. ábrán olyan 49 állítószerkezet látható, amellyel a 2 első pofa ill. 3 hátsó pofa 7 síléchez viszonyított kényszerműködtetésű relatív állítása lehetséges. A síléc 40 rögzítőeszközzel, példaképpen csavarozással rá van erősítve a 2 első pofa 5 hosszanti

megvezetője. A 2 első pofa 22 háza 50 oldalvezető léccel a 7 sílécere keresztirányban meg van vezetve, és a 2 első pofa a 22 ház 52 vállain megtámaszkodó 51 függőleges vezetőléccel a 4 összekötőelem felé van szorítva. A 22 házban elhelyezkedő 53 csavarorsó 54 menetei a 4 összekötőelem menetmagasságának megfelelő 55 kimunkálásokba nyúlnak be. A 2 első pofa ezáltal az 5 hosszanti megvezetőn mindenkor eltolható a 4 összekötőelemmel együtt. Az 53 csavarorsó által a 2 első pofa relatív helyzete a 4 összekötőelemhez viszonyítva tetszés szerint állítható. Így kialakítható egy 56 állítási tartomány, mely a 4 összekötőelem ill. az 54 menet mélységének megfelelő kialakításával tetszés szerint meghosszabbítható.

A 49 állítószerkezetnek egy 57 záróműje van, melynek 58 működtetőszervén a 60 síbot behelyezésére szolgáló 59 felvevőnyílás van. Az 58 működtetőszerv 60 síbottal való elfordításával egy 61 átkapcsolószerkezet állása szerint az 53 csavarorsó a 62 kettős nyíl által jelölt irányok egyikébe elforgatható. A 61 átkapcsolószerkezettel egy az 57 zárómű belsejében elhelyezett 64 forgástengely körül elfordítható 63 kulisszakő egy 65 forgóemelőgútnal elállítható, mely 65 forgóemelőgút egy 66 rugó által a 67, 68 kimunkálások egyikébe beakad. Ezáltal a 63 kulisszakő egy olyan helyzetbe állítható el, melyben a 66 rugó által a 69 nyíl irányában való elmozduláskor egy relatív elmozdulás történik az 58 működtetőszerv és az 53 csavarorsó között, míg a 70 nyíl irányában való ellentétes elmozduláskor a 71 belső fogazás beakad a 72 fogakba, ezáltal mivel a 63 kulisszakő elfordulását egy 73 ütköző megakadályozza, az 53 csavarorsót magával viszi. Ha a 61 átkapcsolószerkezeten a 65 forgóemelőgút úgy elfordítjuk, hogy az a 68 kimunkálásba beakad, akkor a 60 síbottal működtetett 58 működtetőszerv szabadon elmozdul a 69 nyíl irányába, és elfordulást kizáró kapcsolat van az 58 működtetőszerv és az 53 csavarorsó között a 70 nyíl irányában való elfordításkor.

Az 57 záróművel ellátott 49 állítószerkezet segítségével a kiviteli alak szerint mind az egész síkötést, mind a 2 első pofát ill. 3 hátsó pofát állíthatjuk a 7 síléc tetszés szerinti irányába.

A 9. és 10. ábra a 2 első pofa 7 sílécéhez viszonyított 74 keresztvezető szerkezetét ábrázolja. A 2 első pofa egy 75 forgástengely körül egy 8 kioldószerkezeten, példaképpen csavarrugón beállított kioldóerő ellenében a 7 sílécere keresztirányban elfordítható. Azért, hogy a kioldószerkezetre ható kisebb oldalirányú erő hatására a 10 tartószerkezet ne billenjen el a 75 forgástengely körül, az első pofa ill. a 10 tartószerkezet a 74 keresztvezető szerkezet által egy a kioldószerkezetre ható, előre beállított erő felléptéig a 2 első pofa 48 szimmetriatengelyében központosan rögzítve van. Csak miután ez az oldalirányú erő túlhaladott, akkor végzi a további tompítást és megtámasztást kizárólag a 8 kioldószerkezet. A 74 keresztvezető szerkezet tartalmaz továbbá egy 76 vezetőfelületet, melyen a 10. ábrán látható módon négy 77 reteszleléc van elhelyezve, melyek példaképpen egy trapéz, vagy egy négyszög vagy hasonló sarokpontjait képezhetik. Ezek a 77

reteszelőelemek egy 78 nyomólap felőli, és a 76 vezetőfelület feletti szakaszukon gomba, vagy gömbsüveg-szerűen vannak kiképezve. A 78 nyomólapon a 77 reteszelőelemekkel azonos osztásban 79 kimunkálások vannak kiképezve.

Egy 80 rugószerkezet hatására, mely jelen esetben példaképpen rugalmas gumiból vagy műanyagból készült lap, a 78 nyomólap a 76 vezetőfelületnek szorul, miáltal gomba, ill. gömbsüveg alakú 77 reteszelőelemek a 78 nyomólap 79 kimunkálásaiba kapcsolódnak. Amennyiben a 29 sícipő és a 7 síléc relatív elmozdulása következtében a 2 első pofára ható oldalirányú erők túllépik a 80 rugószerkezet és a 78 nyomólap közti összeszorító erőt, úgy a 10 tartószerkezet ill. a 2 első pofa egy 75 forgástengely körül elfordul, mivel a 78 nyomólap a 80 rugószerkezet ellenében a 7 sílécet eltávolodik, és ezáltal a 78 nyomólap a 77 reteszelőelemek homlokoldalain fekszik fel, és a 2 első pofát ill. a 10 tartószerkezetet a 7 síléchez viszonyított helyzetében csak a 8 kioldószerkezet tartja. Látható továbbá az ábrázolásból, hogy a 10 tartószerkezet a 22 házhoz viszonyítva egy 81 állítómű által a 2 első pofa 41 szerelőfelületére merőlegesen állítható, így a 10 tartószerkezet a cipő különböző 82 talpszegély magasságaihoz hozzáállítható. A 10 tartószerkezetben egy 83 csuklós tengely van rögzítve, mellyel a 2 első pofát a 3 hátsó pofával összekötő 4 összekötőelem van a 2 első pofában megtámasztva.

A 11. ábra egy a 9. és 10. ábrán vázolthoz hasonló 74 keresztvezető szerkezetet ábrázol, ezért azonos alkatrészeket azonos hivatkozási számokkal jelöltünk. A 2 első pofa itt is 78 nyomólappal van ellátva, melynek 79 kimunkálásaiba egy 76 vezetőfelületen túlnyúló gömbsüveg ill. gomba alakú reteszelőelemek beakadnak. A 78 nyomólapot a 2 első pofa 22 házában két 84 csavarrugó alkotta 80 rugószerkezet szorítja a 76 vezetőfelületnek. A 78 nyomólap előfeszítését 85 beállító szerkezettel, példaképpen menetes csapokkal lehet növelni vagy csökkenteni, mely csapok a 84 csavarrugók előfeszítését szabályozzák. A 74 keresztvezető szerkezet működése egyebekben megegyezik a 9. és 10. ábrán ismertetettekkel.

A találmány nem korlátozódik az ábrázolt kiviteli alakú első és hátsó pofákra, valamint azok kioldószerkezeteire. Alkalmazható minden, a technika állása szerint ismert vízszintes, függőleges vagy átlós kioldású első és hátsó pofára is. Az egyes ábrákon vázolt kiviteli példák ill. alkatrészek alkalmazhatók önálló, független találmány szerinti megoldásokhoz.

SZABADALMI IGÉNYPONTOK

1. Síkötés, melynek első és hátsó pofája és ezekkel egyesített, különböző kioldóerőre beállítható kioldószerkezete; a síléchez oldhatóan rögzített, az első és hátsó pofához tartozó hosszanti megvezetője; valamint az első és hátsó pofával összekötött, ezek szerelőfelületére merőlegesen rugalmasan deformálható, de húzásnak ellenálló összekötőelem van *azzal jellemezve*,

hogy az első pofa (2) és/vagy a hátsó pofa (3) az első pofa (2) hosszanti megvezetőben (5) és/vagy keresztvezető szerkezetben (74) való rögzítésére alkalmas rögzítőszerkezettel (17) van ellátva.

5 2. Az 1. igénypont szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy az első pofa (2) és/vagy a hátsó pofa (3) hosszanti megvezetőben (5, 6) eltolhatóan van elhelyezve.

3. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a hosszanti megvezető (5, 6) egy része reteszelőlécként (19, 45, 46) van kiképezve, vagy reteszelőléccel (19, 45, 46) van összekötve, amely egy előnyösen a rögzítőszerkezet (17) reteszelőléchez (19, 45, 46) merőlegesen állítható reteszéhez van hozzárendelve, mely retesz egy excentercsapként (27) szolgáló működtetőszerv által egy a reteszelőléc (19, 45, 46) egy kimunkálásába (26) benyúló reteszelő helyzetből egy kioldó helyzetbe van mozgatva.

4. Az 1–3. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a rögzítőszerkezet (17) reteszei (25) a hosszanti megvezetővel (5, 6) párhuzamos forgókaron (20, 39) vannak elhelyezve, mely az első, ill. hátsó pofában (2, 3) egy ezek szerelőfelületével (41) párhuzamos, a hosszanti megvezető (5, 6) hosszirányára merőleges forgástengely (24) körül, lényegében a szerelőfelületre (41) merőlegesen állíthatóan van kialakítva.

5. Az 1–4. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a forgástengely (24) a sícipő (29) tartószerkezete (10, 11) felőli oldalán, az excentercsap (27) pedig az első ill. hátsó pofa (2, 3) tartószerkezetétől (10, 11) távolabi oldalán, a hosszanti megvezető (5, 6) hosszirányával párhuzamosan van elhelyezve.

6. Az 1–5. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a forgókar (20, 39) az excentercsap (27) szerelőfelületétől (41) távolabbi oldalára fel van fektetve, és egy rugószerkezettel (33), példaképpen rugalmas műanyagból ill. gumiból készült rugóelemmel a reteszelőléc (19) irányába elő van feszítve.

7. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a forgókar (20, 39) egy a szerelőfelületre (41) megközelítőleg merőleges jelzőcsappal (31) össze van kötve, mely a forgókar (20, 39) reteszelt helyzetében az első pofa (2) felső oldalára (32) felfekvően, kioldott helyzetében pedig a felső oldalán (32) túlnyúlóan van elhelyezve.

8. Az 1–7. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy az excentercsap (27) az első pofában (2) elforgathatóan van csapágyazva, és nyílással (28) ill. hatlapú fejjel van ellátva.

9. Az 1–8. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a forgókar (20, 39) egy laprugó, melynek a tartószerkezethez (10, 11) közelebb eső vége az első pofa (2) házában (22) rögzítőeszközzel (40), példaképpen szegeccsel van rögzítve, míg az excentercsap (27) felőli végén egy derékszögben az első pofa felső oldala felé irányuló szár (38) van, amelyen egy az excenterhajtás (21) excentercsapjának (27) befogására alkalmas, a szerelőfelülettel (41) párhuzamos ovális furat (37) van kiképezve.

10. Az 1–9. igénypontok bármelyike szerinti síkötés

tés *azzal jellemezve*, hogy az első és hátsó pofa (2, 3) közti összekötőelem (4) ill. forgóemelő a hosszanti megvezetőben (5, 6) magassági és oldalirányú értelemben meg van vezetve, és a rögzítőszervezet (17) forgókarja (20, 39) valamint a hosszanti megvezetőben (5, 6) ugyancsak oldal- és magassági irányban megvezetett első pofa (2) között van elhelyezve, miközben a rögzítőszervezet (17) forgókarjának (20, 39) az összekötőelemmel ill. forgó emelővel átellenes oldalán egy a síléccel (7) összekötött reteszelőlécc (45) van elhelyezve, a forgókaron (20, 39) mind az első pofa (2) irányába, mind a reteszelőlécc (45) irányába kinyúló reteszként (25) szolgáló rögzítőcsap (42, 43) van elhelyezve, továbbá a forgókar az excentercsappal (27) össze van kapcsolva.

11. Az 1–10. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy keresztvezető szerkezetének (74) egy forgástengely (75) körül elforgatható, a sícipőt (29) rögzítő tartószervezete (10, 11) van, mely egy vezetőfelületnek (76) szembenfekvő oldalon egy nyomólappal (78) van ellátva, ami egy rugószervezet (80) közbeiktatásával a tartószervezethez (10, 11) van rögzítve.

12. Az 1–11. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a vezetőfelület (76) nyomólappal (78) felőli oldalán gomba ill. gömbsüvegszerű reteszelőelemek vannak rögzítve, melyek páronként az első pofa (2) hossz tengelyére szimmetrikusan vannak elhelyezve, és amelyek a tartószervezet (10, 11) hosszanti középtengelyre szimmetrikus helyzetében a nyomólappal (78) kimunkálásai (79) benyúlóan vannak kialakítva.

13. Az 1–12. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy rugószervezete (80) egy az

első pofa (2) háza (22) és a nyomólappal (78) között elhelyezett, a nyomólappal (78) síkjára merőlegesen rugalmasan deformálható műanyag ill. gumi rétegből van.

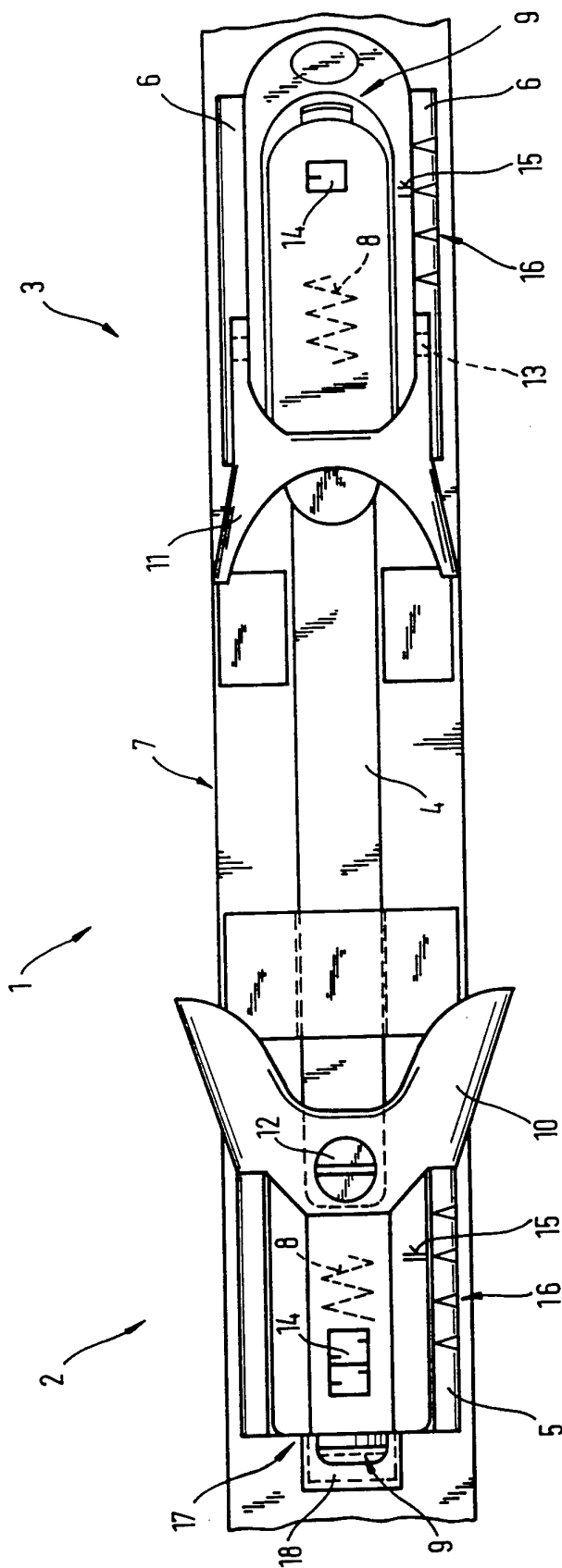
5 14. Az 1–13. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a nyomólappal (78) beállítószervezet (85) segítségével beállítható előfeszítésű csavarrugók (84) ill. laprugók közbeiktatásával van az első pofa (2) házában (22) megtámasztva.

10 15. Az 1–14. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy tartószervezete (10, 11) saját állítómű (81) segítségével az első pofa (2) házából (22) függetlenül az első pofa (2) szerelőfelületére (41) mintegy merőleges irányban állítható.

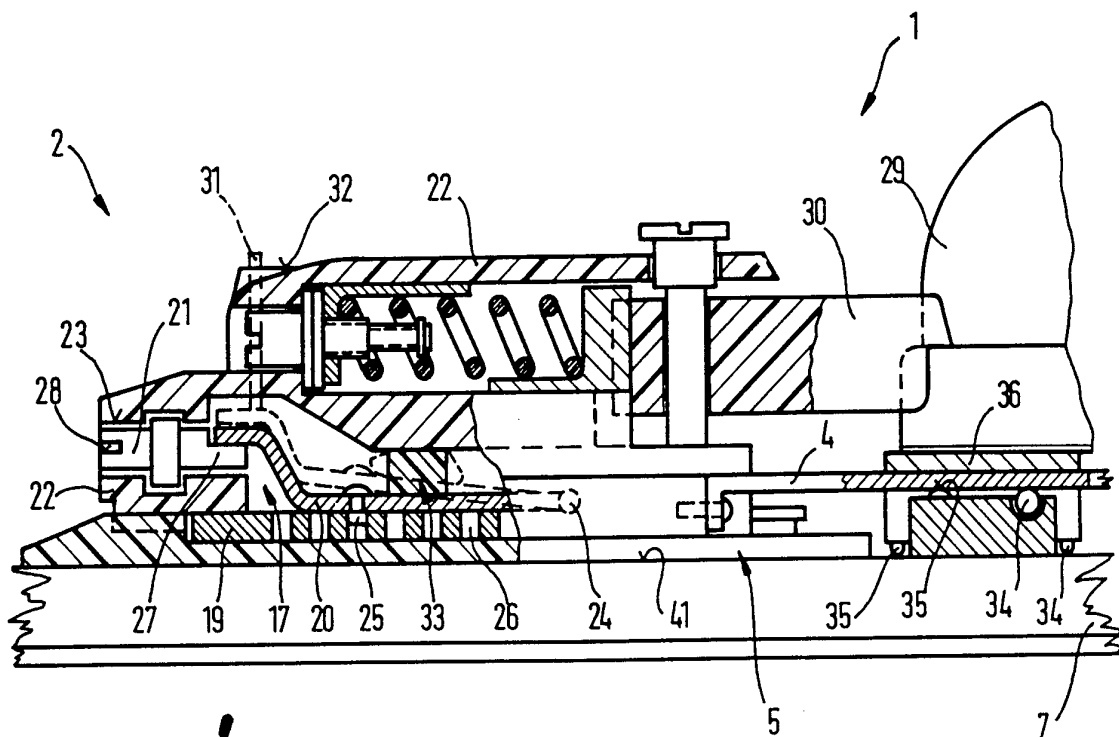
15 16. Az 1–15. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy tartószervezetének (10, 11) az első pofát (2) egy összekötőelemmel (4) rögzítő csuklós tengelye (83) van, és a csuklós tengely (83) előnyösen az összekötőelemben (4) magassági irányban állítható módon van rögzítve.

20 17. Az 1–16. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy első és/vagy hátsó pofája (2, 3) a síléc hossz tengelyével párhuzamos hosszanti megvezetőben (5, 6) eltolhatóan van rögzítve, és egy a házában (22) elforgathatóan csapágyazott csavarorsóval (53) össze van kapcsolva, melynek menetei (54) egy reteszelő ill. fogaslécbe benyúlóan vannak kialakítva, valamint a csavarorsó (53) egy zárómű (57) által kialakított állítószervezettel össze kapcsolva.

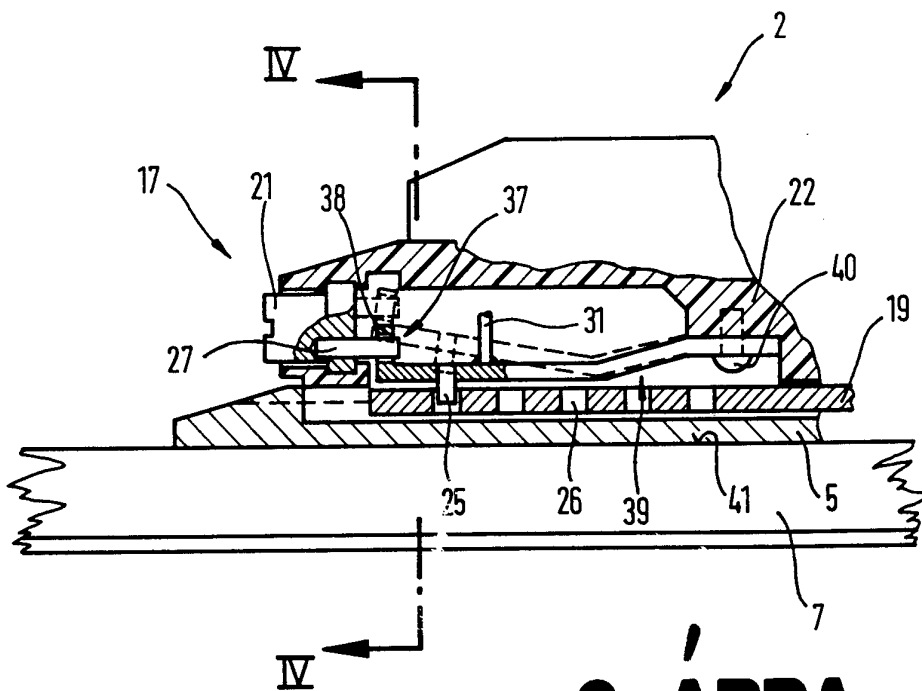
30 18. Az 1–17. igénypontok bármelyike szerinti síkötés *azzal jellemezve*, hogy a záróműhöz (57) szolgáló működtetőszerve és/vagy síbóhoz (60) illeszkedő felvevőnyílással (59) ellátott átkapcsolószervezete (61) van.

1. ÁBRA

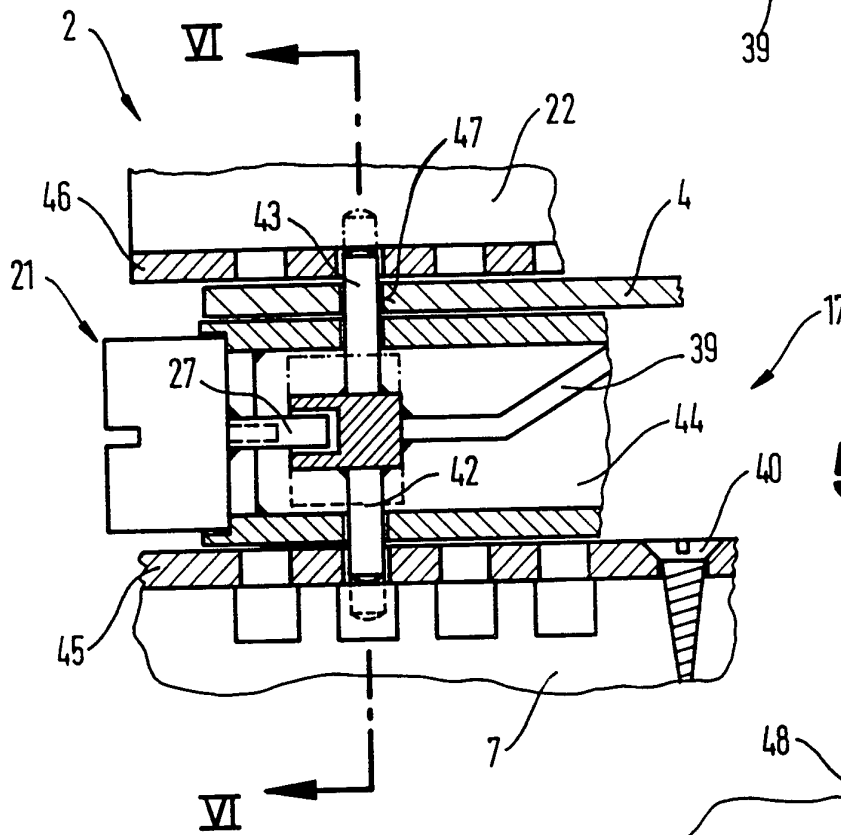
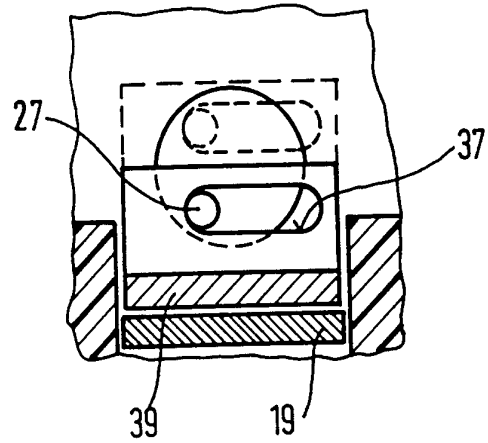

2. ÁBRA

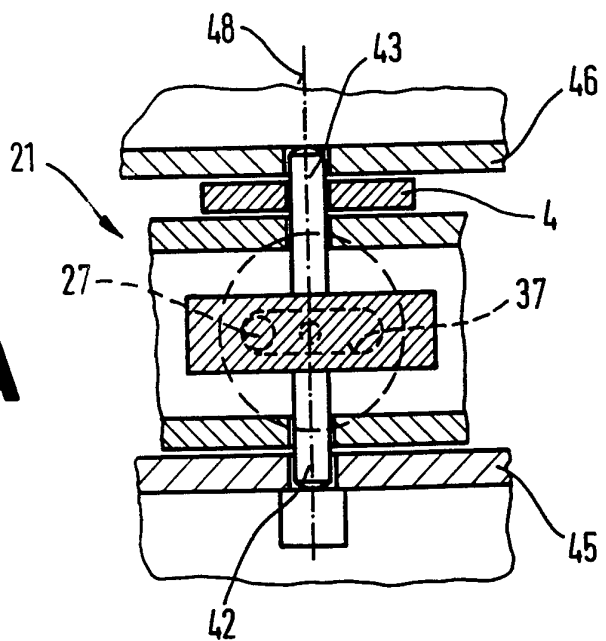

3. ÁBRA

4. ÁBRA

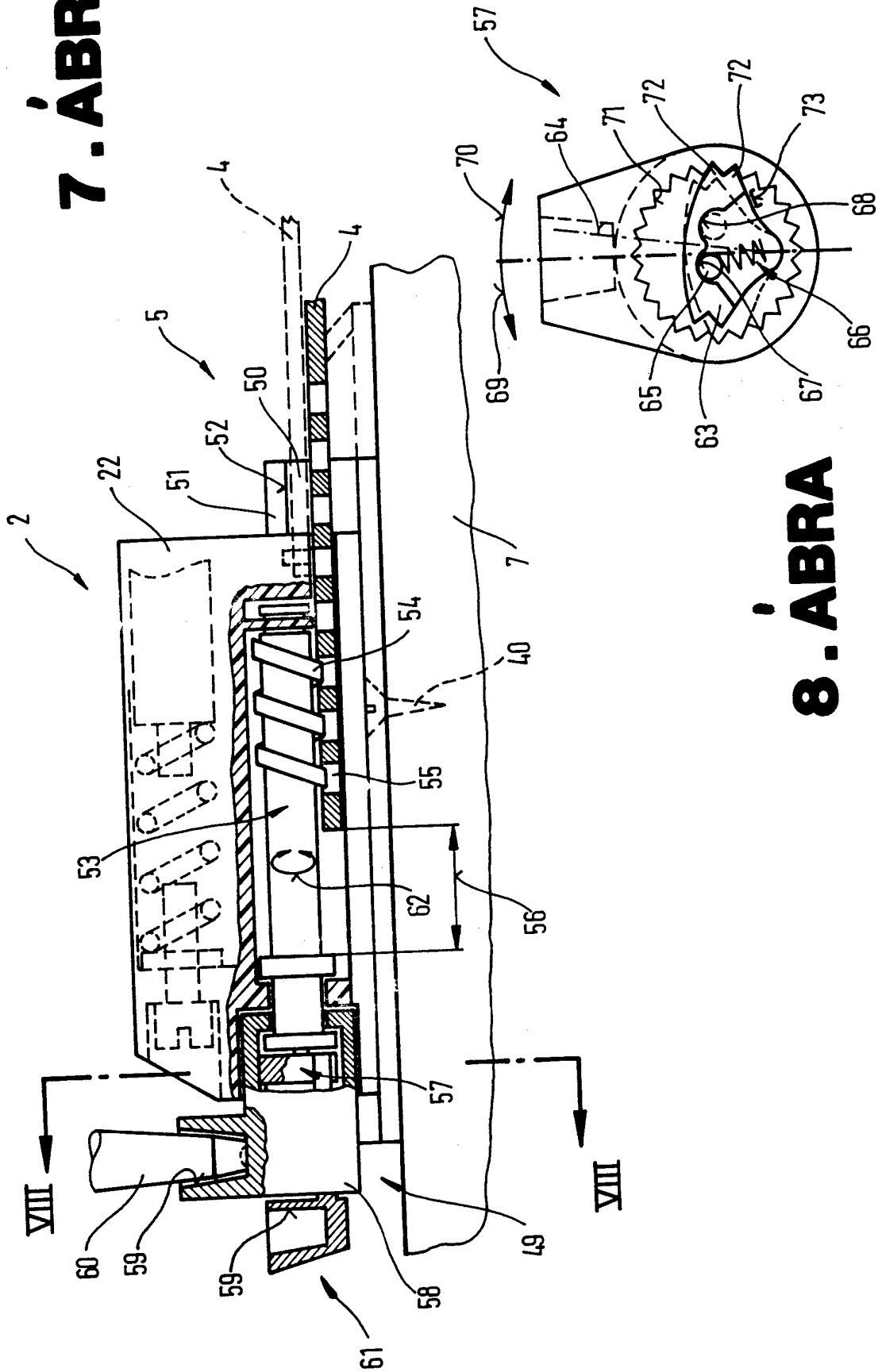

5. ÁBRA

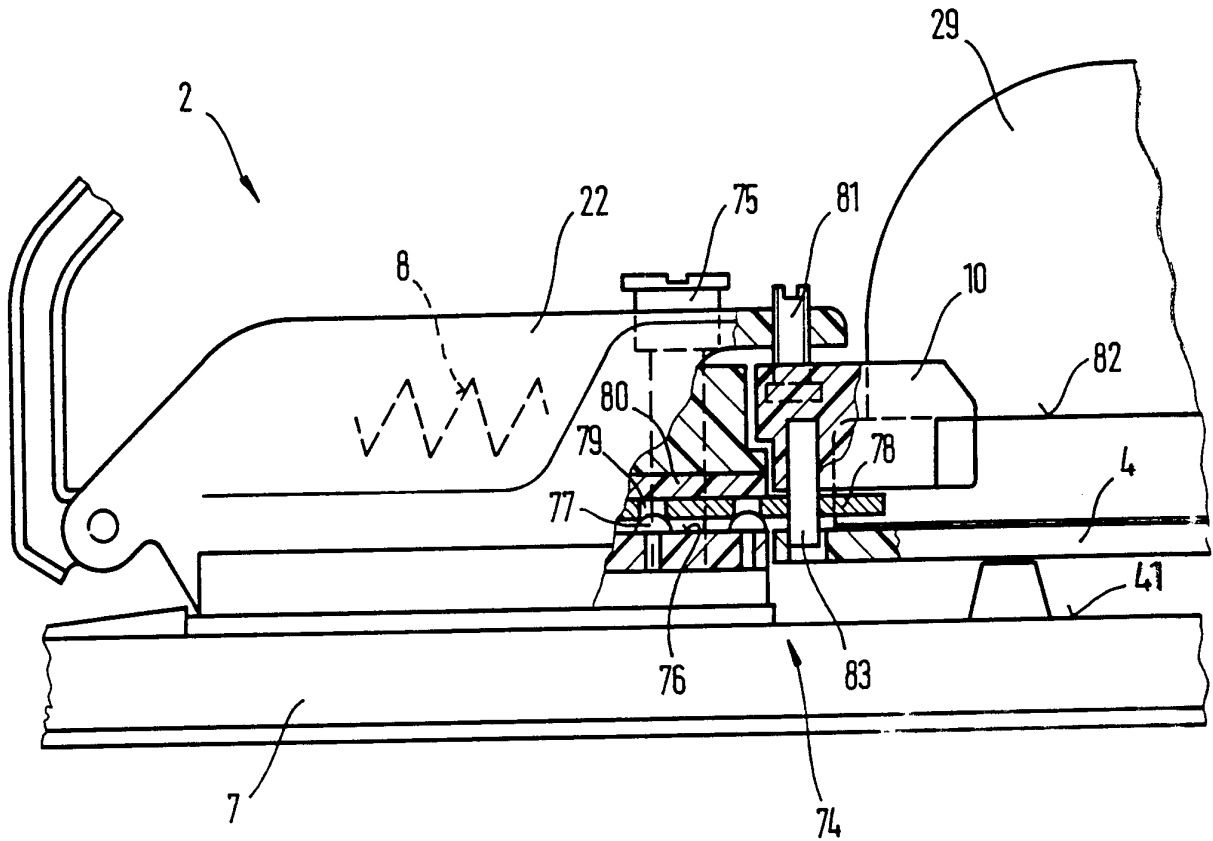
6. ÁBRA

7. ÁBRA

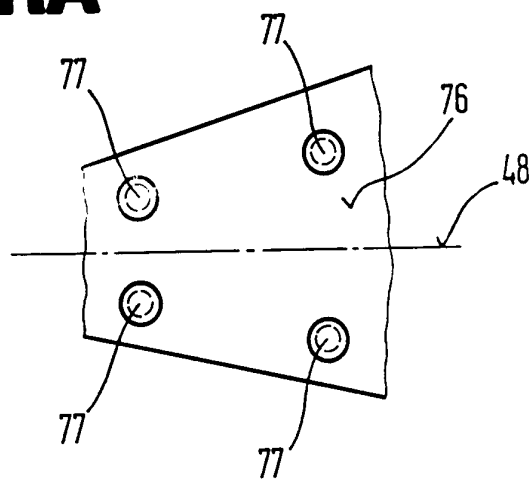

8. ÁBRA

9. ÁBRA

10. ÁBRA

11. ÁBRA

